

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Illi abiēre cōsulturi. Cumq; frater eius Palatinus ipse quoq; in cōcilium abire iam vellet: Sede, inquit rex, nobiscum germane frater, nē cuiusquam liberam in concilio vocem frons tua discutiāt. Deliberati rediēre: Lupoldum Austria ducem facundissimum principem verbo responsionis onerantes, qui his verbis sententiam omnem omnium explicuit: Hic, inquiens, cœtus pralatorum ac principū, optime ac illustrissime rex, gratias habet modestie tuæ, quod rem tantam in arbitrium eorum conieceris, meq; omnium verbis iussere vt edicerem: Rem esse nō magni consilij, quæ luce clarissima cōmuni totius Germanie paci sit consultura: nec enim solius tuū nunc agitur causa, sed communis omnium nostrū salus & prosperitas eō inclināt: Si renitereris, oratū venirēt principes, vt affectū in se tuū inclinarent: Nūc quoniā in medio hæret sentētia, ex eorū quos euocāsti cōsilio pcessura, nemo in hoc cōuentu discrepat: omniū eō ppendet inclinatio, vt felicissimas, quod cōfidimus, nuptias, & nobilissima puella tibi torum cōsocies. Quod ad prohibitionē sanguinis pertinet, assunt apostolici legati cū eius rei plena facultate: qui suum in ea re ministeriū non detrectant, quādō publica salus, & omnium consensus hoc deprecatur coniugiū: quod tibi omnes qui assunt, quiq; absunt, longū, faustum, felix imprecantur. Vbi rex nō ingratus acqueuit, iussa est vocari puella: Vbi venit, à principibus ex latere regis inclinans, & sic suscepta collocatur. Rex anulo subarrauit cōsidentē, & excepit in osculo pacis: Indē in medium cardinalium ambo excipiuntur. Tum assurgens rex: Eccē, inquit, quod petistis, reginam habetis: vos quisq; de suo ministerio cogitate: nostrum fuerit, communi omnium inuigilare saluti. Soluto

luto conuentu, puellam iussit cum germana honorifice
 Brunswicum deduci: ipse rex terrarum negocijs & re-
 gni curis intentus, cogitabat iam de profectione in Ita-
 liam, deq; Imperij corona suscipienda cum principibus
 agere incepit. Conuentu in eam rem in Augustam indi-
 cto, praelati & principes ex vniuerso regno ordinantur,
 qui euntem in Italiam regem comitentur. Erant autem
 hi: Treuerensis, Magdeburgensis archiepiscopi: Herbi-
 polensis, Spirensis, qui & regni cancellarius, Argentinus,
 Wormatiensis, Basileensis, Constantiensis, Pataviensis,
 Curiensis, Augustensis, Eistatensis, Pragensis, Olmu-
 censis episcopi: De Augia, de sancto Gallo, de Kempten,
 de Wissenburgo, de Seltza, de Prunna, de Ebsterna ab-
 bates. Principes hi fuere: Bauaria, Lotharingia, Sa-
 ringia, Carinthia, Morauia, duces: marchiones, & co-
 mites plurimi. Caterum qui remansere, transeunium
 sumptibus cooperabantur. Circa assumptionem Virginis
 alpium iuga tanto septus agmine rex transmisiit: Per
 Insprugge Brixiam attigere: Deinde Athesis fluij de-
 uexa transeuntes, Tridentum peruenere. Ad Clusam Ve-
 ronensium arx erat, quam magna manus militum inse-
 dit Veronensibus infesta. Regi autem transitu fecere in-
 columem, qui arcem tenebant, se ac sua offerentes. Ve-
 ronenses tamen ab impugnatione non cessauere, quan-
 uis rex pacem illis denunciaret. Qua ex re exasperato
 rege, multis illi millibus aureorum regi datis, in gratiam
 eius redierunt. Procedens autem cum expedito agmine,
 a Cremonensibus, & Mantuanis obujs excipitur cum
 honore. Transito Pado, Parmenses, & Pontremolenses
 honore certabant in suscipiendo rege: Nec desuere
 Mediolanenses, Ianuenses, Lucenses, qui in viam occur-
 rentes, suarum vrbiu clauis & magna pertulere do-
 naria,

naria, regijs agminibus in solatia sumptuum. Nec minor erat Hetruria cura regem in suis vrbibus honoranter excipere. Ad Viterbium vsq³ procedens, obuium habuit summum ab Vrbe pontificem per millia Italica viginti: Ibi complexus & osculatus, inuicemq³ principes orbis gratulati sunt, quòd mutuos mererentur amplexus & colloquia miscere.

CAPVT XXXII.

Iam October appetebat mensis, priusquam rex ipse Romam contingeret, adoraturus ad limina sanctorum apostolorum, vt Imperatoriam quoq³ coronam acciperet. Habuit aut in comitatu sex millia loricarum, exceptis balistarijs, quæ leuis fertur armatura, & eorum numero præterito, qui non ad pugnandum, sed illustrandum tanti regis exercitum assuere ex prælatis: qui etsi ipsi minimè ad militiam scriberentur, duxere tamen familiam non paruam, quæ militantibus infereretur. Cùmq³ immineret dies coronationis, tantus est factus populi concursus, vt pressura gradus & interitum multis, & impedimenta rerum faceret agendarum. Rex huic cõsulturus negotio, spargi numismata iubet in diuersum, vt à pressura distraherentur: & vix etiã ita lanceis & fustibus iter tenere poterant in adu diui Petri, qui coronationi interessent. Igitur in Dominica qua concinit ecclesia, Dapacẽ Domine, Imperator factus Otto consecratur, & Imperij diademate coronatur, cunctis vel mente cõcinentibus, Fiat pax in virtute tua. Expleto magnificè officio, Papa vocat Imperatorem ad conuiuium: Sed maiori instãtia vrget Imperator, vt secum ducat ad epulas pontificẽ. Cùm ergò inscendenda essent iumenta, Imperator non immemor apostolicæ reuerentiæ, strepam apprehendit, & isto animo perdurans, cum illo proficiscitur per vrbem in locum conuiuij ad Lateranum: vbi simul in vnum diuiti & pauperi parata